

dal opraviti ta, koliko óni vrh in katerega vrha bi se najpred lotil. Prevdarja na levo, prevdarja na desno, slednjič se odloči tudi o vrhéh. Nato mu pridejo vélike, postranske veje na misel. Ali bi mu bilo ugódnjše otresati jih z nogó ali jih pa oklépati s preklo? Preklo si izbere, češ, velikim vejam na konec hoditi ní varno, a drugače ne opraviš ničesar. Naposled se še domisli pritličnih vej, in sklene, da bode te veje z akom otresal s tal.

Takó je Pavel dobro premislil, kakó bode delal po vrsti, češ, če modro pretuhtam svojo stvar, moje delo je užé na pol storjeno.

Takó v misli zakopan, ni Pavel videl, kakó urno se je pomikalo kazalo na cerkvenej uri, niti je slišal, kakó je ura bila prvo, drugo četrt ter imela vsak čas udariti užé tretjo. Priplezavši vrhu drevesa, kjer je mislil, da bode začel hruško otresati, pogleda vendar na uro, in kar za glavo se prime. Jedno kazalo je stalo na dvanajstih, drugo na štirih. Bim! bom! zapoje zvon štirikrat zaporedoma. Tù se prikaže Peter pod drevesom ter popraša šaljivo Pavla, ako je užé otresel, ka-li? „Niti začel nisem!“ odvrne mu Pavel, v zadregi ne vedoč, kaj govori.

Pavel je izgubil stavo in je moral plačati. Vrhu tega se mu je še Peter smijal, da v jednej uri niti jedne hruške ni sklatil z drevesa.

Da je Pavel takój se lotil dela, bil bi ga najbrže zvršil v odmerjenem mu času. A njegovo mudenje in prevdarjanje mu je potratilo čas in mu vzelo lep denar iz žepa. Naglo delo, izpremljevano od premisleka in razuma, bode vam, ljubi otroci, najboljšje vodilo v letih skrbí in delovanja.

Kdor le misli ter ne dela,
Vedno je in bo brez jela.

Jos. Gradáčan.

Kurja čud.

Babica razsiplje pred hišnimi vrati kuram prosá. Izza hišnega ogla prikorači petelin s svojo kurjo družino. Zaklóče, skrije jedno nogo v perji, ozrè se ognjivo na okolo, če ne čepí kje maček ali podremáva óni poredni psiček, potem pristopi h kupčeku prosá ter ga jame razgrebati. A kure se zvrsté na okolo in pridno zobljejo.

Jožek reče babici: „Palico bodem vzel in pretegnil petelina, ker prosó razgréba, da ga morajo piške okolo iskati.“

Babica ga zavrne, rekoč: „Res je petelinja čud, da vse razgrebe, kar mu pride pod noge, a petelin je nespameten. Ali ima tudi marsikateri človek to kurjo navado, da si mu je Bog podaril bister um. Taki ljudjé so pijanci, igralci in zavravljivci. Kar jim drugi spravijo, to óni v kratkem raztočé in razsipljejo. Na starost niti strehe nimajo, kamor bi se šli vedrit o dežavnem vremenu. Zato je dobro, da se otroci užé v mladosti priučé váričnosti, kajti česar se človek mlad navadil ni, tega tudi star ne bode znal.“

Kdor zavravlja in raztúka,
Slabji je od siromaka.

Jos. Gradáčan.